

РЕШЕНИЕ

№ 3078

гр. София, 10.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 12.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **10932** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на с чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр.чл.112, ал.1, т.4 от Закона за здравето.

Образувано е по жалба на С. Ф. И. срещу ЕКСПЕРТНО РЕШЕНИЕ № 00544 от заседание № 149 от 26.10.2023г. на НЕЛК, специализиран състав по хирургични, ортопедични и сърдечно-съдови болести.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорвания административен акт, поради постановяването му в нарушение на материалния закон и процесуалните правила- основания за отмяна по см. на чл.146, т.3 и т.4 АПК.

Твърди се, че ответникът не е положил необходимите усилия за установяване на обективното му здравословно състояние, както и не е изискал от ЛКК документите послужили за издаването на болничния лист- протоколи, лабораторни и функционални изследвания. Не са били дадени указания на жалбоподателя да представи доказателства в подкрепа на здравословното си състояние, което е довело до ограничаване правото му на защита. От ответника е било извършено едно повърхностно и формално анализиране на случая и доказателствата по преписката.

В проведените заседания, жалбоподателят се представлява от адв. С. К.. Моли съдът да постанови решение, с което оспорения акт да бъде отменен, като незаконосъобразен по подробни съображения изложени в депозираните на 22.04.2024г. писмени бележки.

Акцентира се, че срокът за обжалване на болничен лист № E20231381084 пред ТЕЛК

е изтекъл на 10.08.2023г., а жалбата на ТП на НОИ е била подадена на 11.08.2023г. От изложените мотиви в решението на ТЕЛК не ставало ясно защо описаното здравословно състояние „болки в дясно коляно“, само по себе си не обуславяло толкова продължителна неработоспособност. Счита, че заключението на съдебно-медицинската експертиза не следва да бъде възприемано, тъй като е изработено от вещо лице, което няма специалност „ортопедия и травматология“ и няма необходимите знания, за да отговори на поставените въпроси. Обобщава, че произнасяйки се по една недопустима жалба срещу решението на ЛКК от 27.07.2023г. да бъде издаден болничен лист № Е20233181084, последвалите решения на ТЕЛК и НЕЛК са незаконосъобразни и необосновани и като такива следва да бъдат отменени.

Ответникът – НЕЛК се представлява от юрк. В. А., който оспорва жалбата. В хода на устните състезания пледира, че решението е издадено от орган в рамките на неговата компетентност, при спазване на предвидената форма и без да са били допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и материалния закон. Заявено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни- ТП на НОИ, Агенция за хора с увреждания, Регионална дирекция „Социално подпомагане“, „РАЙКОМЕРС КОНСТРУКШЪН“ ЕАД не се представляват в хода на процеса и от тях не е депозирано становище по основателността на оспорването на акта.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА не изпраща представител, който да даде заключение по основателността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София-град, след като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства по реда на чл.235, ал.2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

На 27.07.2023г. от МЦ „Мирела“ ЕООД на С. Ф. И. е бил издаден болничен лист № Е20231381084, с посочена в него диагноза „Увреждане на мениска в резултат на стара травма или разкъсване“ за период на временна нетрудоспособност от 30 дни, а именно: 26.07.2023г.-24.08.2023г.

Този болничен лист е бил обжалван от ТП на НОИ – [населено място] с жалба вх. № МЕ-01-1043/11.08.2023г.

С експертно решение № 00692 от заседание №120 от 08.09.2023г. на ТЕЛК по общи заболявания в IV МБАЛ- [населено място] същият е бил отменен, като са изложени следните основания за това: лицето е в непрекъсната неработоспособност от м.05.2023г., поради болка в дясно коляно. Няма провеждани параклинични изследвания. Представя амбулаторни листи, издавани от д-р А. П.- ортопед през 30 дни. Описаното състояние не обуславя толкова продължителна нетрудоспособност.

Това експертно решение е било оспорено от С. Ф. И. пред НЕЛК с жалба вх. № ЕИС-1371/18.09.2023г.

С ЕКСПЕРТНО РЕШЕНИЕ № 00544 от заседание № 149 от 26.10.2023г. е било потвърдено експертното решение на ТЕЛК за отмяната на болничен лист № Е20231381084 от 27.07.2023г. В мотивната част на акта е посочено, че лицето е в непрекъсната нетрудоспособност от 30.05.2023г. до 26.07.2023г., като има издадени 6 предходни болнични листове до 26.05.2023г., неясно за какво заболяване. В МЕД са приложени четири амбулаторни листове от д-р А. П.- ортопед. В тях не са описани конкретно анамнеза, ортопедичен статус, няма назначаване на изследвания и терапия. В АЛ № 7456/27.07.2023г. е описан ортопедичен статус „изразен болков синдром при палпация с хематом и кръвонасядане в зоната на травмата, умерени болки в зоната на

медиална ставна цепка, щади движението на дясно коляно“. Описаният ортопедичен статус с хематом и кръвонасядане, след ползвани 2 месеца временна нетрудоспособност за стара травма, без описана нова травма е несъстоятелен. Няма описана клиника на увредения мениск. Няма назначавани изследвания и терапия. Няма приложена и описана дори рентгенография на коляното, необходима за уточняване на състоянието и диференциална диагноза. Не е ясно какво е наложило такава продължителна временна нетрудоспособност. Няма приложен протокол на ЛКК, издала болничния лист, с което е нарушен чл.24, ал.8 ПУОРОМЕРКМЕ и чл.10, ал.1 от НМЕ.

В процеса е допуснато и прието експертно становище, изготвено от д-р Е. Д. Й., изготвено въз основа на всички медицински документи, приложени в МЕД на С. Ф. И. и прегледи на лицето, извършени на 29.02.2024г. и 06.03.2024г. От данните по експертизата се установяват следните релевантни за спора обстоятелства:

В резултат на травма на дясната колянна става С. И. се е оплаквал от болка, оток, затруднени и ограничени движения, чувство за нестабилност при ходене /02.05.2023г./. При извършен преглед от д-р А. П., специалист- ортопед обективно е установено: куцаща походка с лек излив в колянната става, болево ограничение на флексията, палпаторна болка парapatеларно. По данни на С. И. му е било предложено извършването на артроскопия, която той по финансови причини е отказал. Поставена му е мекоеластична имобилизация и е препоръчано да пази крака поне 15 дни.

При следващите контролни прегледи е описана променена/куцаща походка, наличие на ставен излив в дясна колянна става с положителен симптом на „танц на пателата“, палпаторна болезненост в колянната става, болезнени и ограничени активни движения, затруднено изправяне от клекнала позиция и монопедален стоеж в дясно.

При прегледа на 27.07.2023г. в анамнезата към амбулаторния лист е отразено: „значително намаляване на болките и подобряване на обема на движение, а обективно: изразен болков синдром при палпация с хематом и кръвонасядане в зоната на травмата. Щади движенията на дясно коляно, умерени болки в зоната на медиалната ставна цепка“. Няма извършени образни изследвания, назначена е терапия: втреставно Дипрофос, еластична имобилизация.

Колянната става е една от най-сложно устроените стави в човешкото тяло и като носеща става я прави податлива на различни по вид травми, а възстановяването ѝ е бавен процес. Едни от най-честите травми на коляното са: навяхване, разкъсване на ставни връзки, разкъсване на менискус, фрактура на колянното капаче.

Диагнозата „травма на колянната става“ е комплексна и включва преглед от ортопед-травматолог, задължително стандартно рентгеново изследване /при мекотъканни увреди на колянната става рентгенографиите са негативни/, ядрено-магнитен резонанс и най-точна преценка за мекотъканните травми е чрез артроскопска диагностика. По време на личния преглед на С. И., извършен от вещото лице д-р Е. Й. на 29.02.2024г., жалбоподателят е представил рентгенография на колянна става от 01.05.2023г. направена в УМБАЛСМ ”Пирогов” в която липсват данни за травматични увреждания.

По литературни данни доказаните чрез образни изследвания и артроскопия, увреждания на колянната става изискват обездвижване /гипсова имобилизация и/или имобилизация с колянна ортеза/ за срок от около 30-45 дни-при консервативно лечение. Издава се и болничен лист за временна неработоспособност до 3 месеца.

В конкретния случай на С. Ф. И. и при липсата на обективни данни за вида и тежестта на травмата /образно изследване-ядрено-магнитен резонанс и/или артроскопия/, вещото лице д-р Е. Й., счита че временната неработоспособност е следвало да продължи максимално 60 дни.

Ортопедичният статус, описан в АЛ № 7456/27.07.2023г. е определен на базата на наблюдение /оглед/ и палпация от специалист-ортопед. Така описания на 27.07.2023г. ортопедичен статус на фона на анамнестични данни от С. И. за значително намаляване на болките и подобряване на обема на движението, без образни изследвания, които да обективизират вида на травмата, тежестта ѝ и как протича възстановителния процес в дясната колянна става не е налагал издаването на болничен лист за 30 дни временна неработоспособност.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, защото е насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол и от активно процесуалноправно легитимирана страна, чийто права и законни интереси са накърнени от издаването му. Подадена е в преклузивния срок за оспорване по чл. 149, ал.1 АПК, считано от 24.10.2023г.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Експертно решение № 00544 от заседание № 149 от 26.10.2023г. е постановено от компетентен по смисъла на чл. 103, ал. 2 от Закона за здравето във връзка с чл. 3 от Наредбата за медицинската експертиза административен орган - специализиран състав на НЕЛК по хирургични, ортопедични и ССЗ, определен съобразно водещата диагноза на освидетелстваното лице. Спазени са и разпоредбите на чл.18, ал.3, ал.4 от ПУОРОМЕРКМЕ. Оспореното решение е издадено в законоустановената форма -чл.49, ал.1 от ПУОРОМЕРКМЕ във вр.чл.59, ал.1 и ал.2 от АПК.

Решението е постановено при липса на допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Актът и преписката в тяхната цялост, съдържат фактите, обосновавали произнасянето на административния орган. С оглед изложеното не са налице основания за отмяна на оспореното решение по см. на чл.146, т.1, т.2 и т.3 от АПК.

Съгласно чл.142, ал.1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му, а съгласно, ал. 2, установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на устните състезания.

Констатирането и удостоверяването на временната неработоспособност като факт се извършва чрез експертиза на работоспособността, осъществявана в производство, от специализирани органи и по нарочен ред -чл. 101-113 от Закона за здравето и Наредбата за медицинската експертиза. Болничният лист притежава удостоверителна функция по отношение на състоянието на временна нетрудоспособност, неговите причини и продължителност. По правната си природа болничният лист е констативен (удостоверителен) административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК. Като официален документ той има доказателствена сила за установените в него обстоятелства по см. на чл. 179 от ГПК във вр.чл.144 АПК.

Правилността на материалноправните изводи на контролния орган НЕЛК по отношение на валидността на болничен лист № E20231381084/27.07.2023г., предмет на настоящия спор, произтича от правното значение на съответствието на болничния

лист с дължимите реквизити при издаването му. Издаването на болничен лист е единство между причините от медицински характер, породили неработоспособността и тяхното обективизиране в медицинската документация. Спазването на реда за издаване на болничен лист е гаранция за съответствието между съдържащото се в него удостоверителното изявление на лекаря/ ЛКК и действителността. Затова и евентуалното му нарушаване прави това изявление недействително и го лишава от доказателствената сила на документа, в който е закрепено, тъй като не може за изпълни функцията си да удостовери правомерно настъпването на фактите, свързани с медицинското състояние на пациента. В този смисъл, за да бъде призната временна нетрудоспособност, не е достатъчно да е налице обективно състояние за това, а следва то да бъде констатирано по установения в НМЕ ред.

В оспорения по административен ред болничен лист е описана диагноза на пациента „увреждане на мениска в резултат на стара травма или разкъсване”. Представен е амбулаторен лист № 7456/27.07.2023г., издаден от д-р А. П.- ортопед, видно от който е вписана анамнеза: „съобщава за значително намаляване на болките и подобряване на обема на движение”, обективно състояние: „изразен болков синдром с хематом и кръвонасядане в зоната на травмата, умерени болки в зоната на меална ставна цепка”. Към момента на неговото издаване / 27.07.2023г./ медицинска документация, която да удостоверява обективното здравословно състояние на С. Ф. И. липсва.

Всички документи, представляващи епикризи от „НСБФТР” ЕАД за хоспитализация в периода 26.09.2023г.-03.10.2023г.; 04.10.2023г.-11.10.2023г.; 13.12.2023г.-20.12.2023г.; 08.01.2024г.-15.01.2024г. / които касаят и друго неврологично заболяване/, амбулаторни листове от 13.09.2023г. и 18.09.2023г., следват във времето болничен лист № E20231381084 и са неотнормими към констатираната временна нетрудоспособност за периода 26.07.2023г.-24.08.2023г. Липсва медицинска документация, а именно: актуални параклинични/диагностични изследвания и/или хоспитализация, които да проследяват и обективират състоянието на временна нетрудоспособност с диагноза „увреждане на менискуса“, код по МКБ: М 23.2. Болничният лист е издаден в нарушение на изискванията на НМЕ, като в МЕД няма приложена първична медицинска документация, която да установява състоянието на лицето в периода на оформяне на временната нетрудоспособност. Няма извършени образни изследвания /рентгенография, ЯМР, артроскопия/, обуславящи състояние на временна нетрудоспособност към дата 27.07.2023г.

За непосредствено предходния период 27.04.2023г.- 25.07.2023г. са били издадени болнични листове № E20231380707, E20231380819 и № E20231380938 за общо 90 дни непрекъсната временна нетрудоспособност на С. Ф. И. със същата диагноза с код по МКБ: М23.2 „Лезио менисци медиалис генус дестра“. При отсъствието на обективни данни за вида и тежестта на травмата /дори в рентгенографията от 01.05.2023г. направена в УМБАЛСМ ”Пирогов” експертът посочва, че няма данни за травматично увреждане/, вещото лице д-р Е. Й. е дало заключение, че временната неработоспособност е следвало да бъде разрешена максимално за 60 дни, като продължението ѝ с процесния болничен лист № E20231381084 е неправомерно.

На следващо място, С. Ф. И. е прегледан на 27.07.2023 г. от ортопед- специалист д-р А. В. П., след което е издаден амбулаторен лист № 7456/27.07.2023 г., определено е домашно лечение с продължителност от 30 дни, за което е издаден процесния болничен лист от обща ЛКК при МЦ „Мирела“ ЕООД. Не е приложена книгата на решенията на ЛКК към 27.07.2023 г. /чл.8, ал.2 НМЕ/, нито медицинския протокол на

ЛКК за същата дата /чл.10, ал.1 НМЕ/. Прави силно впечатление, че в болничния лист № E20231381084 е вписано решение на ЛКК под № 7456 от дата 27.07.2023г. В действителност това е номера на амбулаторния лист, съставен от д-р А. В. П., а не решение на тримата специалисти, членове на ЛКК: д-р П., д-р Н. И. И., д-р А. В. П.. От друга страна в самия амбулаторен лист е записан номера на процесния болничен лист. Съгласно чл.24, ал.2 от НМЕ, „лекар консултант дава мнение относно характера и стадия на заболяването, лечението и работоспособността на болния“. Когато на лицето се издава болничен лист от ЛКК, то същият задължително се вписва в медицински протокол, респ. в книгата за решенията на ЛКК, а данни за такова документиране по преписката няма. В конкретния случай, болничният лист е издаден въз основа на амбулаторен преглед от лекар-специалист, а не въз основа на взето решение от състав на ЛКК.

Неоснователно се явява възражението на С. Ф. И. за просрочие на жалбата на ТП на НОИ срещу болничен лист № E20231381084. Заинтересованата страна е била уведомена за издадения болничен лист на 02.08.2023г. /вж.справка за постъпили данни в ИСЕОДД вх. № P14-21-000-00-[ЕГН]/, а жалбата, която е депозирана до ТЕЛК е от дата 11.08.2023г. Спазен е преклузивният 14 дневен срок за оспорване по административен ред – чл.112, ал.1, т.2 от Закона за здравето.

В заключение, посочената диагноза в болничния лист „увреждане на менискуса” не обуславя състояние на временна нетрудоспособност на освидетелстваното лице за период от 30 дни, считано от 26.07.2023г. до 24.08.2023г., неговото здравословно състояние към датата - 27.07.2023г. не е налагало домашно-амбулаторен режим на лечение. Болничният лист е издаден без решение на комисията по експертизата на временната неработоспособност, което да е вписано в медицински протокол.

По изложените съображения, съдът приема, че подадената жалба е неоснователна и недоказана и следва да бъде отхвърлена, постановеното **ЕКСПЕРТНО РЕШЕНИЕ № 00544 от заседание № 149 от 26.10.2023г.** на НЕЛК е законосъобразен административен акт на всички основания по см. на чл.146 АПК. Развитите твърдения и съображения на жалбоподателя не се подкрепят от събраните в процеса писмени доказателства. Съдът извежда своите окончателни правни изводи при прилагане на правилата на разпределение на доказателствената тежест в процеса по см. на чл.170, ал.1 АПК, защото ответникът доказва съществуването на фактическото и правно основание посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали при неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни за С. Ф. И. правни последици.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 3 АПК във връзка с чл. 37 ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100.00 /сто/ лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК,
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София-град, II-ро отделение, 22 състав

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Ф. И. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] *срещу* **ЕКСПЕРТНО РЕШЕНИЕ № 00544** от заседание № 149 от 26.10.2023г. на НЕЛК, специализиран състав по хирургични, ортопедични и сърдечно-съдови заболявания.

ОСЪЖДА С. Ф. И. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на **НАЦИОНАЛНА ЕКСПЕРТНА ЛЕКАРСКА КОМИСИЯ** с адрес: [населено място], [улица] сумата от 100.00 /сто/ лева на основание чл.143, ал.3 АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.138 АПК.

Съдия: